

MIC MATTHEW	Subject Heading :
Source :	เติลลิเบรารี (ชาย)
Date : ๒๑ มิ.ย. 2560 Page : 16	No :

แม่ติดนักข่าวรณรงค์. ช่วยชีวิต

ที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) เมื่อวันที่ 6 พ.ย. นางเรียม ทองย้อย มารดาของ น.ส.ณัฐชา ทองย้อย หรือ รัตติกว อติตผู้สื่อข่าวสปริงนิวส์ พร้อมด้วย นายสุรไกร ทองย้อย น้องชาย นำเอกสารหลักฐานมายื่นต่อ พ.ต.อ.อุษณีย์ อารยวุฒิ รองปลัดกระทรวงยุติธรรม หลังถูกศาลฎีกาพิพากษาจำคุก 6 ปี 8 เดือน ในข้อหาข่มขู่ส่งเสริมให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานพยายามฆ่า เพื่อขอให้ช่วยชีวิตพี่นคตี โดยขณะนี้ถูกคุมขังที่เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเวลา 5 เดือนเศษแล้ว

นายสุรไกร กล่าวว่า เมื่อวันที่ 4 ม.ค.56 นายสุชาติ ทองย้อย พี่ชายตนได้ทะเลาะกับคู่กรณีซึ่งเป็นญาติเรื่องที่ดินที่เป็นข้อพิพาท ระหว่างนั้นนายสุชาติได้ยิงปืนไปที่คู่กรณี 3 นัด จนบาดเจ็บสาหัส 1 ราย และบาดเจ็บเล็กน้อยอีก 1 ราย เป็นจังหวะเดียวกับที่ น.ส.ณัฐชา และตนวิ่งไปถึงที่เกิดเหตุพอดี แต่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับใด ๆ ต่อมานายสุชาติถูกดำเนินคดีข้อหาพยายามฆ่า ซึ่งนายสุชาติก็รับสารภาพและไม่สู้คดี ถัดมาอีก 2 เดือนคู่กรณีได้มาแจ้งความให้ดำเนินคดีกับตนและน.ส.ณัฐชา อ้างว่า น.ส.ณัฐชา เป็นผู้บงการให้นายสุชาติยิง โดยตะโกนว่า ยิ่งเลย ๆ แต่ในชั้นอัยการมีความเห็นไม่ฟ้องตน ส่วนน.ส.ณัฐชาได้ปฏิเสธและสู้คดีมาตลอด อีกทั้งมีพยานบุคคลที่ทางบ้านว่าจ้างมาปกริ้วลวดหนามทำแนวเขตยืนยันในชั้นตำรวจว่าไม่ได้ยิง น.ส.ณัฐชา พูดว่ายิ่งเลย ๆ ต่อมาศาลชั้นต้นได้พิพากษาจำคุก น.ส.ณัฐชา 6 ปี 8 เดือน ส่วนนายสุชาติถูกจำคุก 10 ปี ขณะที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้จำคุก 2 ปี ไม่รอลงอาญา และศาลฎีกาพิพากษายืนตามศาลชั้นต้น จากนั้นถูกนำตัวไปคุมขังที่เรือนจำตั้งแต่วันที่ 31 พ.ค.ที่ผ่านมา

ด้าน นางเรียม กล่าวว่า หลังถูกจำคุกได้ไปเยี่ยมลูกสาวทุกอาทิตย์ ซึ่ง น.ส.ณัฐชา ทำใจไม่ได้ พอเข้าเดือนที่ 3-4 ก็ทนไม่ไหว จึงได้ขอให้ทางครอบครัวช่วยเหลือแสดงความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งหลังเกิดเหตุครอบครัวก็ได้เยียวยาคู่กรณีที่บ้านเจ็บไปแล้ว 1.2 แสนบาท ส่วนคู่กรณีที่บ้านเจ็บสาหัสได้เรียกค่าชดเชย 4 ล้านบาท แต่ครอบครัวไม่มีเงินจ่าย ขณะที่ พ.ต.อ.อุษณีย์ กล่าวว่า ตนจะรับเรื่องไว้ และจะนัดมาหารืออีกครั้ง เนื่องจากเอกสารที่นำมายังไม่สมบูรณ์พร้อมทั้งจะมอบให้ศูนย์บริหารร่วมประสานยุติธรรมจังหวัดลงพื้นที่ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง.

Source : มติชน

Date : 8 พ.ย. 2560

Page : 1,5

No: 60384197

แคมเปญ “ต้องไม่มีใครติดคุกเพราะจน” ที่มีการรณรงค์ผ่านเว็บไซต์ change.org โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้โพสต์รายชื่อผ่านเว็บไซต์ (อ่านต่อหน้า 5)

ต่อจากหน้า 1

เรียกร้องการปฏิรูประบบประกันตัว ให้ใช้วิธีการอื่นที่ไม่ใช่การยื่นเงินประกันตัว ตั้งเป้าหมาย 66,000 รายชื่อ ตรงกับจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกคุมขังอยู่ตอนนี้ โดยยังไม่มีความคืบหน้า แต่เนื่องจากผู้ต้องหาไม่มีหลักทรัพย์ประกันตัว โดยจะนำรายชื่อยื่นต่อกรมการปฏิรูปประเทศเพื่อความยุติธรรม เพื่อผลักดันให้ศาลทั้งหมดในประเทศใช้ระบบประเมินความเสี่ยงแทนการใช้เงินประกันตัว

อัปเดตล่าสุด วันที่ 7 พฤศจิกายน เว็บไซต์ change.org มีผู้ร่วมลงชื่อราว 19,200 คน แม้ยังไม่ถึงครึ่งทางของ 66,000 รายชื่อ แต่ยังมีผู้สนใจร่วมลงชื่อมากขึ้นๆ ท่ามกลางกระแสการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม และการตื่นตัวของสังคม

ขณะเดียวกันศาลยุติธรรมนำร่องระบบประเมินความเสี่ยงแทนการใช้เงินประกันตัวแล้วกว่า 10 ศาล ที่ไม่ว่าคนจนหรือคนรวยจะต้องถูกประเมินอย่างเท่าเทียมกัน

การเรียกร้องให้ใช้ระบบประเมินความเสี่ยงแทนการใช้เงินประกันตัวนั้น มีประเด็นน่าสนใจจากนายปริญญา เทวานฤมิตรกุล อาจารย์คณะนิติศาสตร์ และรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ริเริ่มแคมเปญ “ต้องไม่มีใครติดคุกเพราะจน” กล่าวในวงเสวนา หัวข้อ ปฏิรูปการประกันตัวเพื่อความเสมอภาคในสังคม ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อเร็วๆ นี้ตอนหนึ่งว่า รัฐธรรมนูญมาตรา 29 บัญญัติว่าต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาไม่ใช่ผู้กระทำความผิดจนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาล แต่ปัจจุบันเราปฏิบัติเหมือนผู้ต้องหาเป็นนักโทษตามคำพิพากษา เคยมีนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถูกจับเพราะวิจารณ์ผู้มีอำนาจ โดนควบคุมตัว ราชทัณฑ์เอาตรวนล่ามเท้าไว้ ตนไปแย้งราชทัณฑ์ เขาย้อนกลับมาว่าไม่ใช่ตรวน แต่เป็นกุญแจเท้า

“รัฐธรรมนูญให้สิทธิความเป็นอิสระก่อนจะมีคำพิพากษา ฉะนั้น สิทธิในการลงโทษเราจะต้องอยู่ที่การใช้ดุลพินิจ การทำคำพิพากษาของศาลมาแล้วเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงกลับมีการระบุหลักประกัน เป็นอัตราว่าโทษจำคุกก็ไปถึงก็จะต้องใช้เงินประกันเท่าไร จึงเป็นข้อสงสัยว่าในประเทศไทยต้องมีเงิน 6-8 แสนบาท ด้วยใช่หรือไม่ ในการซื้ออิสระจากโทษจำคุกในคดีที่มีอัตราโทษสูงเป็นหลัก 10 ปีได้ รัฐธรรมนูญนั้นวางหลักไว้ดีแล้ว แต่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยังต้องแก้ เพราะมีคำว่าปล่อยตัวชั่วคราว ทำให้คิดตามคำว่าปล่อยตัว คือชั่วคราว

รวมพลังเดินหน้า ปฏิรูปยุติธรรม 'ไม่ติดคุก เพราะจน'

แต่หลักคือการชั่ง ทั้งที่ในรัฐธรรมนูญบอก หลักการอยู่ว่าบุคคลเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ ก่อนจะมีคำพิพากษา” นายปริญญ์ชี้ข้อกฎหมายที่ต้องแก้ไข

นอกจากนี้ นายปริญญ์ยังระบุด้วยว่า ที่ผ่านมามีหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่า เงินไม่สามารถทำให้คนไม่หลบหนีได้ ทุกวันนี้คนถูกควบคุมตัวไม่ใช่เพราะเขาถูกยืนยันว่ามีความผิด แต่เพราะไม่มีเงินประกันตัว ทุกวันนี้เราใช้หลักจับตัวมาเพราะเชื่อว่าผิด แต่จะปล่อยตัวได้เพียงเพราะเชื่อว่าหากปล่อยไปแล้ว ผู้ต้องหาจะไม่หลบหนีและจะมาศาลเท่านั้น ข้อเท็จจริงที่พิพากษาสมากรใช้ดุลพินิจปล่อยชั่วคราว โดยไม่ต้องมีหลักประกันก็ได้ ในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาก็มีการระบุว่า ผู้พิพากษาสามารถใช้ดุลพินิจในการปล่อยชั่วคราวได้โดยไม่ต้องมีหลักประกัน แต่ในข้อบังคับดังกล่าวยังต้องการเขียนไว้ข้างหลังว่า จะต้องไม่เกิดผลประกอบการปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันอยู่

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บอกว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในเรื่องการจับกุมเอาคนมาขังนั้น ควรนำสืบให้ชัดว่าคุณคนดังกล่าวจะหลบหนีแน่นอน หรือมีข้อแม้อื่นอีกถึงจะทำได้จริงๆ แล้วเราต้องใช้การปล่อยตัวเป็นเรื่องหลัก ส่วนเรื่องการขังเป็นข้อยกเว้น แต่ทุกวันนี้มันกลับกันหมด การแก้ไขปัญหานี้ได้ ต้องมีการปฏิรูปไป

ถึงหลักเกณฑ์ในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมนั้น ผมมองว่าไม่มีเรื่องไหนที่จะยุติธรรมเท่ากับเรื่องนี้แล้ว

“ตอนนี้มีผู้ต้องหาหรือจำเลย 60,000 กว่าคนที่ถูกขัง เพราะยังไม่มีเงิน ทั้งที่รัฐธรรมนูญบอกให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ เรื่องที่ทำได้ทันทีคือ ผมขอเชิญชวนผู้พิพากษาที่จะใช้ดุลพินิจหรือการประเมินอื่นมากกว่าเรื่องเงิน อย่างถ้าในความเสี่ยงสูงอาจทำแบบเดิม ถ้าความเสี่ยงปานกลางอาจกำหนดพื้นที่หรือใช้กำไลข้อเท้า หรือถ้าเสี่ยงน้อยมากสามารถให้ปล่อยชั่วคราวได้เลย” รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แนะนำ

ขณะที่นายมุขเมธิน กลั่นนุรักษ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาที่รับผิดชอบดูแลโครงการนำร่องทดลองระบบประเมินความเสี่ยง เผยความคืบหน้าโครงการว่า แคมเปญดังกล่าวเกิดขึ้นมาจากศาลยุติธรรมเริ่มทำวิจัยมาจากสถาบันวิจัยพัฒนาคดีของศาลยุติธรรม เพื่อหาทางลดความเหลื่อมล้ำของฐานะ และทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความสนใจขึ้นมา มีการเชิญไปสัมมนาและนำนักศึกษามาศึกษาเพื่อขยายผลไปโดยเร็วกับประชาชนได้ใช้ยอมรับว่าระบบประเมินความเสี่ยงการจะนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้นั้นจะต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการสัมภาษณ์เพื่อทำแบบประเมินความเสี่ยงถึง 500-600 คน ลำพังศาลยุติธรรม

เพียงอย่างเดียวไม่สามารถเพิ่มจำนวนคนได้ขนาดนั้น ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงมาช่วยขยายผลจนกลายเป็นแคมเปญ ที่ให้ประชาชนเข้าถึงและลดความเหลื่อมล้ำในการปล่อยชั่วคราวโดยเร็ว เนื่องจากเห็นว่าหากรัฐบาลสนใจเห็นเป็นวาระสำคัญอาจสนับสนุนในเรื่องนี้ได้

“จากเดิมในงานสัมมนาที่ผมเผยแพร่ข้อมูลว่ามีศาลวิจัย 5 ศาลที่ใช้ระบบประเมินความเสี่ยงนั้น ปัจจุบันเดือนพฤศจิกายนนี้เรามีการขยายผลไปยังศาลนำร่องที่เกินกว่าศาลวิจัยตอนนี้ ทำให้ขณะนี้ศาลนำร่องจำนวน 12 ศาล เราปล่อยผู้ที่จะต้องถูกขังหากไม่มีทุนทรัพย์ประกันตัวไปมากกว่า 700 คน เป็นตัวเลขสรุปเมื่อ 2 เดือนที่แล้ว ตัวเลขในตอนนี้อย่างยิ่งมากกว่าเดิมมาก โดยพบว่ามีคนหนีไม่มาศาลเพียง 7-8 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น มีจำนวนน้อยลง และในสิ้นเดือนนี้เราจะมีการนำกำไลข้อเท้ามาใช้ จะสามารถเสริมการประเมินความเสี่ยงเพิ่มมากขึ้นอีกจำนวนหนึ่งในกลุ่มพวกที่มีความเสี่ยงมากขึ้น โดยภายใน 1-2 เดือนนี้ กำไลข้อเท้าทั้งหมด 5,000 ชุดจะนำมาใช้ในศาลนำร่อง 15 ศาล และอาจจะมีศาลอื่นที่ไม่ใช่ศาลนำร่องเพิ่มมากขึ้นอีก” ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกาเผย

นอกจากนี้ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกา ยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกาว่า เคยประสบปัญหาเรื่องการปล่อยชั่วคราว เป็นช่องว่างของคนมีเงินและคนจน จนมีคำพูดว่าคนมีอำนาจในการปล่อยชั่วคราวจริงคือนายประกัน จนภายหลังมีการนำระบบประเมินความเสี่ยงเข้ามาใช้และได้ผลดี มีการนำมาใช้ที่ศาลวอชิงตัน ดี.ซี. และพบว่าเมื่อมีการนำระบบประเมินความเสี่ยงมาใช้ในบ้านเรา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีอัตราการหนีไม่มาศาลน้อยลง เราได้นำโมเดลดังกล่าวมาพัฒนาแบบวิจัยเพื่อปรับให้เหมาะสมกับประเทศไทย มีการปรับปรุงแบบประเมิน อย่างเบื้องต้นสิ่งที่เราค้นพบคือ คนที่เคยหนีมาแล้วมีโอกาที่จะหลบหนีมากกว่าทั่วไป และคนที่ผูกพันกับท้องถิ่นโอกาสหนีมีน้อย เราจะต้องนำมาพัฒนาแบบประกันความเสี่ยง จะสามารถพยากรณ์ได้ ถ้าชาวบ้านถูกจับเราจะนำแบบประเมินมาสอบถามและวิเคราะห์ว่าความเสี่ยงมากหรือน้อย

“ทุกวันนี้เราฝากความหวังไว้กับเรื่องประเมินความเสี่ยงและกำไลอิเล็กทรอนิกส์ ที่สำคัญที่สุดระบบประเมินความเสี่ยงคือการที่ผู้พิพากษาเอาใจใส่ สืบประวัติ และพิจารณาจะสำคัญที่สุด” ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักประธานศาลฎีกากล่าวทิ้งท้าย